

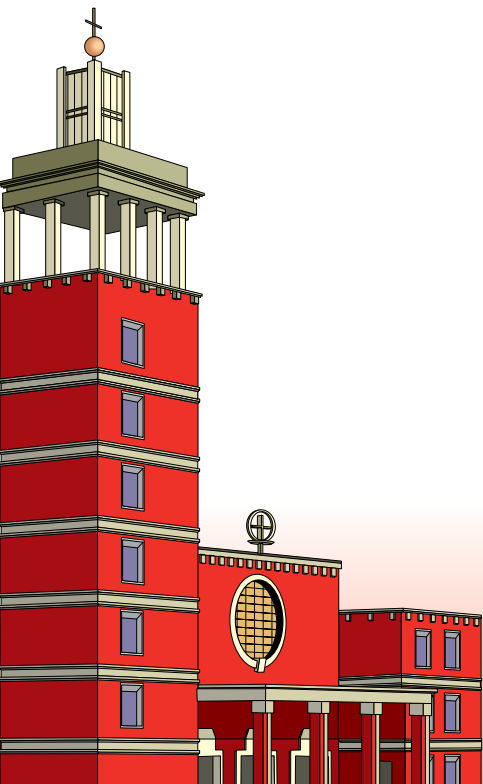
Vrtnice

GLASILO KODELJEVSKE ŽUPNIJE SVETE TEREZIJE DETETA JEZUSA

št. 2

Božič

2011 XXX

ALI ZNAMO PRAZNOVATI?

Radi praznujemo. Na najrazličnejše načine. Vendar so ti prazniki povezani z dodatnimi skrbmi, delom, stroški ...

Nazadnje smo prav veseli, da je praznikov konec.

In še vedno so naša pričakovanja in želje samo delno uresničene.

Toliko stvari bi želeli še drugače in boljše.

Ujeti smo v potrošništvo, materializem, bahaštvo ..
In ostajamo nezadovoljni.

Danes radi govorimo o praznovanjih.

Ob koncu praznikov ugotavljamo, da smo mi sami še bolj prazni in utrujeni, da so prazni naši hladilniki in denarnice, pri marsikom verjetno celo steklenice ...

In na koncu praznikov smo še bolj prazni ...

Ali je to dovolj za človekovo željo po praznovanju?

Praznik je izraz, da smo svobodni ljudje.

Noben suženj ne more praznovati! Vendar so naši predniki uporabljali drugačen rek:

»na petek in svetek« so radi poudarili, ko so želeli opisati vsakodnevnost človeškega življenja.

Svetek – dan, posvečen tistim, ki so se najbolj osvobodili človeške usužnenosti – svetnikom.

Svetek – dan, ki si ga zares v vseh polnosti posvetimo sebi, svoji družini, svojim najdražjim.

Svetek – dan, ko si vzamemo čas za toliko stvari, ki niso predmet naše službe, obveznosti in odgovornosti, ampak so izraz naše svobode, ustvarjalnosti, notranjega bogastva ...

Tako praznovanje – take svetke – si zaželimo in privoščimo v letošnjih božičnih in novoletnih dneh. Naj nas osrečujejo in navdihujejo vsak trenutek življenja.

In to notranje bogastvo radi delimo z vsakim človekom.

Bodimo še zlasti pozorni na osamljene, bolne, invalidne, žalostne, obtežene s skrbmi za vsakdanje preživetje ...

Ob letošnjih praznikih postanimo tudi mi angel tolažbe, upanja, miru in veselja.

SKLEP ZLATEGA JUBILEJA

S praznikom farne zavetnice, sv. Terezije Deteta Jezusa, smo zaključili zlati jubilej župnije na Kodeljevem.

Intonacijo praznika je dala na orglah organistka Ana Melita Maček, ki spremlja župnijski zbor na Rakovniku. Njeno navdušenje je prevzelo celoten avditorij. Sobota, 1. oktobra, je bila namenjena notranjosti župljanov, saj so lahko med celodnevnim češčenjem evharističnega Jezusa tudi sami priličili svojo človeško in krščansko podobo po Božjem usmiljenem obličju, katerega je mala Cvetka prav tako častila in poskušala uresničiti. Dih Božje ljubezni so člani župnijske Karitas ponesli na domove bolnih in ostarelih v obliki blagoslovljenih vrtnic.

Nedeljsko slavlje je bilo osredotočeno na dve razsežnosti. Slovesno mašo ob deseti uri je vodil škof Anton Jamnik. Izzvenelo je v hvaležnost salezijancem za 50 letno vodenje župnije. Kot zgodovinsko obeležje tega jubileja je v zakristiji blagoslovil novo omaro, katere načrte je zasnoval arhitekt Matija Marinko, izdelal pa jo je umetnostni mizar Demšar.

Za lepoto in milino farne zavetnice je ne le Kodeljevčane, marveč romarje iz vse Ljubljane, med njimi številne narodne noše, navduševal nekdanji kodeljevski župnik, srebrnomašnik Vinko Štrucelj. Nabito polna cerkev pri obeh slovesnih mašah nas je prepričala, da vedno več ljudi našega časa želi dež božjih milosti in uslišanj na priprošnjo sv. Terezije – Male Cvetke.

TEDEN KARITAS IN ADVENT

Življenje samo je eno samo poslavljanje in začenjanje. Vsak dan se od nečesa poslovimo in doživimo kaj novega. Z nedeljo Karitas 27.11. smo zaključili teden Karitas in začeli adventni čas.

Letošnja nedelja Karitas je potekala v okviru pastoralnega leta socialne pravičnosti pod geslom »Pravičnost v ljubezni«. Pravičnost in ljubezen morata hoditi z roko v roki. Pravičnost brez ljubezni lahko postane trdosrčna, ljubezen brez pravičnosti pa se lahko prelevi v razvajanje. Karitas se neprestano trudi iskati ravnotežje med obojim. A ker Karitas sestavljamo ljudje, nam to včasih bolj, včasih manj uspe. Najvišji zgled imamo v Jezusu, ki je postal eden izmed nas, da bi se lahko mi z vsemi svojimi dobrimi nameni delati dobro in marsikaterim razočaranjem, prekalili v srečanju z Njim. Še posebej v evharistiji.

Adventni čas je dialog, srečanje s samim seboj, je srečanje s prijatelji, starši, brati, je srečanje s tistim, ki nam je dal življenje.

Teden Karitas nas je nagovarjal pod geslom SRCE, KI VIDI. Z začetkom adventa vabimo tudi vas, da sledite temu geslu in s srcem, ki vidi, poslušaj, čuti, daje.... poromamo k sebi domov v svoje skrito središče

in svetišče, poromamo tudi k svojemu bližnjemu, ki rabi našo empatijo in da poromamo v božje srce, ki želi biti usmiljeno z nami. Čas v katerem živimo od nas sicer zahteva veliko spretnosti, znanja, sposobnosti, da preživimo v bitki za službo, standard, konkurenco, bolj malo pa se ozira na človečnost, človeško dostojanstvo, božje otroštvo.

Skupaj se lahko naučimo delovanja s talenti srca:

- **imeti veliko srce danes:** ki upa, ljubi, veruje; gre za 3 svetle sončne žarke, ki znajo ogreti tudi, ko je sivina in mraz.

- **imeti čuteče srce za svoje bližnje:** za dobre in manj dobre ali celo sovražne. Čuteče srce zna najti pot do bližnjega, zna biti blizu pa tudi postaviti meje

- **imeti razumevajoče srce do sebe:** toliko je nasilja v nas, da bi čim več izstisnili iz sebe ali sebe obšli, da se to mene ne tiče, pa tako malo razumevanja, da si enkrat: božji in človeški na svoji poti.

- **imeti srce Samarijana,** ki ob poti opazi siromaka, začuti z njim

- **imeti ponižno srce za Gospoda:** pomeni dnevno se otresti skušnjav samozadostnosti, lakomnosti, napuha in ponižno poklekniti pred gospoda v majhnosti in veličini.

Tako bomo čim bliže človeku in Bogu in tudi svetlobe bo temveč v naših srcih.

Ob tej priliki bi se radi zahvalili vsem za vaše darove, podporo in sodelovanje pri našem delu.

Ob drugih začenjam ljubiti in sicer: če sem sposoben podati roko človeku ob sebi, če znam drugemu omogočiti, da raste, če sprejemam drugega in se bogatim z njegovo drugačnostjo, če je njegovo veselje, moje veselje, njegova žalost, moja žalost; in če se sprejemamo, ljubimo, skupaj delamo, postajamo ena sama »hostija« v Tvojem naročju!

*Za župnijsko Karitas
Darja Vevoda*

LETOS BO ČUDOVIT BOŽIČ!

Naša trnova pot se srečno zaključuje in naš trud je obrodil sadove. Toliko ljubezni in povezanosti, kot smo je občutili v teh šestih mesecih, odkar smo izvedeli, da ima naš najmlajši tumor na možganih, toliko si je nikoli nismo nadejali doživeti. Nekaj, kar je udarilo med nas kot rušilni val, nas je še bolj združilo. Odločili smo se, da bomo živeli še bolj povezano, da bomo ljubili drug drugega in povsem zaupali Bogu in Devici Mariji. Ni bilo lahko. Zdravljenje ni potekalo tako, kot smo predvidevali. Z možem sva iskala mnenja tujih strokovnjakov, ker našim nisva zaupala. Enostavno naju niso prepričali, da vedo, kaj delajo. In na koncu se je izkazalo, da nisva zaman prebedela toliko noči

in brskala po internetu. Da niso bila zaman vsa ta sporočila, ki sva jih pošiljala v različne bolnišnice v Evropi in ZDA. Nevrokirurgi v tujini so bili enotni, da je potrebna čimprejšnja odstranitev tumorja, naši strokovnjaki so v to dvomili. Jaz sem bila nemirna. Čutila sem, da mora Jonatan čimprej na operacijo, ampak naše zdravnike je bilo težko prepričati. Družina, v kateri vlada tako huda bolezen, je velikokrat na preizkušnji. Kako naprej? Ali smo se dovolj potrudili? Nam bo uspelo? Na vsa ta vprašanja sem odgovore našla pri Devici Mariji. Na to me je vedno znova opozarjala naša draga prijateljica in Jonatanova botra. Zaupajte Mariji, ona bo naredila najbolje za vajinega sina, je govorila. Res je naredila čudež.

Jonatan je odšel na operacijo v Pariz, kjer je doktor Delalande poskrbel, da smo znova globoko

zadihali. Bog nas ima res rad. Našemu veselemu in pogumnemu fantku je podaril novo rojstvo. Tumorja ni več, v celoti so ga odstranili. Zdaj nas čaka fizioterapija in Jonatan bo spet lahko tekal za žogo in se spuščal po toboganu. Kljub bolezni, je bil ves čas poln energije. Hvaležen za sleherni dan in vedno poln ljubezni do drugih. Bog je poskrbel, da nikoli nismo bili sami. Imeli smo neverjetno podporo svojih sorodnikov in prijateljev. Tako zelo so verjeli v Jonatanovo ozdravitev, da me je bilo sram trenutkov, ko sem podvomila, da nam bo uspelo. Ampak so bili tudi takšni trenutki. Moj mož je trdnejši. On je ves čas zaupal vase in v božjo voljo. Moje dvome je razblinil Jonatan. Tako iskreno nas ljubi in tako zelo zaupa v nas. Žal je vedno tako, da te šele bolezen nauči, kako je treba živeti. Da je vsak dan lahko poln ljubezni

IN MEMORIAM

MARJAN VALENTIN

V 83. letu je mirno in spokojno zaspal ter v večnost od nas odpotoval dragi oče, tast, dedek in pradedek Marijan Valentin. Na zadnjo pot smo ga pospremili v četrtek, 15. decembra iz vežice sv. Antona na Plečnikovih Žalah v Ljubljani. Zadnji dve leti in pol je pokojni Marijan preživel v domu Janeza Krstnika v Trnovem. To je bil zagotovo najbolj blagoslovljen čas zadnjega desetletja njegovega življenja.

ZA SVETI KRST Vašega otroka se dogovorite z domačim župnikom. Ob prijavi prinesete izpisek iz rojstne matične knjige in družinsko knjižico, ki ste jo prejeli ob cerkveni poroki. Temu prvemu srečanju sledi še vsaj eno srečanje, na katerem se poglobimo v pomen in potek zakramenta svetega krsta. Tega srečanja se udeležijo tudi botri.

BOTER pri krstu ali birmi more biti odrasel, zgleden katoliški vernik. Konkretno to pomeni, da je prejel svojemu stanu primerne zakramente. Največkrat je težava zaradi neurejene cerkvene poroke ali zaradi nerednega udeleževanja nedeljske svete maše.

Za **ZAKRAMENT SVETE POROKE** se oglasite v domači župniji vsaj dva meseca prej, da uredimo ženitveni zapisnik. Zanj potrebujete krstno samski list, ki ga dobite v župniji Vašega krsta in ne sme biti star več kot šest mesecev. Pred poroko je obvezna udeležba na tečaju priprave na zakon ali kake podobne priprave. Pred samo poroko je še najmanj eno srečanje, na katerem se pripravimo na sam obred poroke. Pred poroko vsak kristjan opravi tudi dobro spoved, v kateri uredi pred Bogom vse dotedanje življenje.

Za **POGREB** Vašega dragega pokojnika se potem, ko uredite stvari na Žalah, oglasite v župniji, v katero je pokojnik spadal. S seboj prinesete dokumente o pokojniku, z duhovnikom pa se pogovorite glede poteka krščanskega pogreba. Pred pogrebom je prav, da svojci opravijo spoved in se med pogrebno mašo udeležijo obhajila, ki ga namenijo za pokoj duše rajnega. Namesto cvetja in sveč na grob lahko darujemo za svete maše, za potrebe cerkve ali druge dobrodelne namene.

izdal: Župnijski urad Kodeljevo
Ob Ljubljani 34
zanj: Franc Maršič
uredil: Miran Rebrec
lektorirala: Mirjam Furlan Lapanje
oblikoval: Primož Antloga
barvni tisk: Tiskarna Povše, Ljubljana
razmnožil: Salve, Ljubljana
tel.: 01 5211-123
e-mail: franc.marsic@salve.si
internet: <http://kodeljevo.cerkev.net>

in da so najbolj srečni dnevi tisti, ki jih preživiš v ljubečem odnosu z drugimi. Mi smo imeli res srečo. Še bolj se imamo radi, še bolj cenimo, da smo družina in še bolj se trudimo, da bi pomagali tudi drugim. Zaradi izkušenj predvsem tistim, ki so na podobni poti in ki jim dvom v svoj trud ne da spati. Toliko vas je bilo, ki ste molili za nas in skupaj z nami za našega junaka. Čeprav je šele v Parizu upihnil tretjo svečko, se je Jonatan zavedal vsake spodbude, ki ste mu jo namenili. Kadar se je z nama med mašo v vrsti pomikal proti oltarju, je ves nestrpen čakal, da ga bo gospod župnik pokrižal. Enkrat sem ga vprašala, če ve, zakaj ga je gospod Franček pokrižal, pa je rekel, ker me ima rad in ker bi Jezus rad, da ozdravim.

Poleg kopice plišastih muckov, ki smo jih odpeljali s sabo v Pariz, ker so to Jonatanove najljubše igračke, je v svoj Tomažkov nahrbtnik shranil tudi belega angelčka, ki mu ga je podaril prijatelj Videk. Tudi on je moral na operacijo v Pariz, saj v Sloveniji Videku niso uspeli več pomagati. Videkova starša sta z nami delila svoje izkušnje in naju spodbujala, da bo vse še dobro. Včasih me prešine misel, koliko nas je na tem svetu, ki si delimo isto usodo? Koliko je takšnih otrok, ki potrebujejo še eno možnost, še eno rojstvo. Vsak dan prosim Devico Marijo, da naj nanje pazi, kot na svojega Jezusa. Z možem upava, da bova s svojimi izkušnjami uspela

pomagati drugim. Naša zgodba se srečno odvija, naša srca so polna sreče in ljubezni do Boga, ki nam je podaril neprecenljivo darilo. Jonatan je še vedno z nami in še naprej s svojimi junaškimi očmi ves srečen požira ta svet. Zdaj vem, kaj je mislil Jonatanov zdravnik na kliniki v Ljubljani, ko je rekel, da Jonatan ne bo več hodil, ampak letel. Ni zaman dobil imena po glavnem junaku Bachovega romana Jonathan Livingston galeb. Jonatan je presegel vse meje in nam pokazal, kako je treba življenje ljubiti in ga v polnosti živeti. Vse nas uči leteti! Bog nas ima resnično rad!

Hvaležni smo vam, ker ste zaupali v nas in prosili za Jonatanovo zdravje. Naj vas na božični večer spremlja božja milost in ljubezen, ki naj vas vsaj za trenutek popelje med zvezde.

Jonatan, Enej, Jan in Nina Kocbek

DAJMO BOGU KAR JE BOŽJEGA – Z VESELJEM

Kodeljevska mladina že vrsto let pripravlja molitve enkrat mesečno. Do nedavnega so bile to po pravilu Taizéjske molitve. Že lani, in tudi letos nadaljujemo tako, pa pripravljamo molitve na različne načine, ki so blizu mladim. Vse to z željo, da bi bili blizu drug drugemu, sebi in predvsem Bogu. Molitve imamo ob petkovih večerih, ko je čas, da se umirimo po napornem

tednu in pridemo v stik z Bogom. Redno prihaja od deset do petnajst mladih in veseli smo, če se nam pridruži tudi kdo, ki mogoče uradno ne spada več v to kategorijo, je pa vsekakor še vedno Božji otrok. Res bi nas veselilo, če bi se teh molitev, ki jih imamo v župnijski dvorani, udeležili tudi drugi župljani, letos predvsem starši birmancev.

Prav tako so lepo zaživele mladinske maše, ki so enkrat tedensko ob sobotah. Večerno župnijsko mašo popestrimo z igranjem kitare in kakšno mislijo na začetku maše, pa tudi med samo mašo. Mladina te maše lepo obiskuje.

Predvsem mislim, da je najlepše, kar lahko podarimo Bogu, naše veselje in pripravljenost biti z Njim pri sveti maši in pogovor z Njim v molitvi. Koliko lepše je, če to naredimo z veseljem. In tega veselja je pri nas veliko. Nikoli pa ga ni preveč. Vabljeni!

Mateja Jakob

ORATORIJSKI POPOLDNEVI

V tem šolskem letu smo ob dveh sobotah in eni nedelji imeli oratorijske popoldneve. Na septembrskem smo se igrali igre z sporočili iz življenja papeža Janeza Pavla II., na oktobrskem smo gradili maketo misijonske vasi po zgledu sv. Damijana, ki nas je navdahnil za to delo, v novembru pa smo se

zbrali in izdelovali adventne venčke. Vsem trem oratorijskim dnevem je bilo skupno veliko število otrok, ki so na ta način koristno preživeli popoldne in se ob tem nekaj naučili; kakšne podrobnosti iz življenja dveh velikih mož ali pa kakšne praktične reči ob izdelovanju adventnih venčkov, ki so do sedaj razsvetljevali domove družin udeležencev te delavnice. Da se pri nas dogajajo res zanimive stvari priča tudi število udeležencev, ki je skupno že preseгло število 80; vsakič tudi napišemo na listke naša imena in jih zlepimo skupaj v verigo, ki jo bomo konec leta prinesli Bogu pred oltar v zahvalo za lepe trenutke in s prošnjo, da bi se tudi v prihodnje dobivali vsak mesec in koristno preživljali svoj prosti čas.

Oratorijski popoldnevi so kratki programi za otroke, ki ohranjajo oratorijskega duha tudi skozi leto. Njihov namen je predvsem privabiti otroke in jim narisati nasmehe na obraze, jih posredno učiti vrednot, pa tudi omogočiti prezaposlenim staršem nekajurni oddih, saj so njihovi otroci pri nas na varnem in se imajo, upam vsaj, precej dobro. Naj to priložnost izkoristim tudi za povabilo na prihodnje oratorijsko popoldne, ki bo že v sredo 28.12., z pričetkom ob 15.00. Verjetno se bomo podali na ogled jaslic malo naokrog, tako da, brez zamujanja; če pa bo zapadel sneg, se bomo zabavali na igrišču.

Rok Kastelic

DELOVANJE BIRMANSKIH SKUPIN

Priprave na birmo, ki bo spomladi naslednje leto, so v polnem zagonu, že vse od začetka, ko smo se z birmanci odpravili na prvi birmanski vikend v Leničev dom. Tam smo pod geslom: »Kdor se drži zapovedi, varuje svoje življenje,« spoznavali kakšna in kje vse se pojavljajo pravila, ki nam govorijo kako živeti in kdo je tisti, ki nam je lahko za zgled in nas neprestano usmerja. Naslednja srečanja smo začeli sredi oktobra in se vrstijo na 14 dni vse do same birme. Do današnjega dne smo imeli že štiri srečanja, pri katerih smo se posvetili naslednjim tematikam: misijonarstvo, večno/posmrtno življenje, religije sveta in adventni čas. Na prvem srečanju smo skozi predstavitev misijonov v Afriki, kjer tudi eden izmed naših sovoditeljev tudi sam sodeloval, spoznali, da smo misijonarji tudi mi sami, tukaj v domačem okolju, in ne samo tisti, ki so na drugem koncu sveta. Pri drugem srečanju smo odkrivali samega sebe - kdo smo in kakšne so naše lastnosti ter se vprašali, kaj pa sledi po smrti? Življenje se smrtjo ne konča in to prepričanje je bistvo obstoja vsakega kristjana. Naša spoznanja smo utrdili s pomočjo Svetega pisma. Pri predstavitvi drugih verstev sveta, smo birmancem prikazali bistvene značilnosti religij in njihove podobnosti med

seboj. Odkrivali smo tudi kakšen je naš – krščanski odnos do drugih vernikov, kako jih sprejemamo in kaj nam osebno vera pomeni. Ko se je pričel adventni čas, smo se pogovarjali predvsem kaj adventni čas predstavlja, kako so ga preživljali včasih in kako ga preživljamo danes. Sedaj v zadnjem tednu adventa birmanci pridno obiskujejo in sodelujejo pri devetdnevnici. Namesto zadnjega srečanja v tem koledarskem letu pa birmanci skupaj z voditelji postavljajo jaslice ter okrašujejo cerkev in se na ta način še bolj vključujejo v delovanje župnije in gradijo globlje odnose med seboj. Sam sem s sodelovanjem birmancev in nad njihovim entuziazmom zelo navdušen in se že veselim prihodnjih srečanj, iger ročnega nogometa in birmanskih vikendov. Mislim, da se priprave na birmo zelo dobro odvijajo in sem trdno prepričan, da bodo naši birmanci zelo odprti za darove Svetega Duha.

Blaž Bedenčič

MINISTRANTSKI VIKEND V ANKARANU

V petek zvečer prispeli v Ankaran okoli 18.30. Do večerje so se ministranti razporedili po sobah, imeli so tudi čas za uporabo telovadnice in igrišča. Po večerji je sledilo spoznavanje, tema vikenda (solidarnost), razlaga, izmenjava telefonskih števil, e-mailov ter razdelitev in razporeditev pri pospravljanju obrokov. Temu je sledil del programa, kjer smo se domenili za dežurstva med tedni in ob nedeljah ter določili termin za ministrantske vaje. Obveznemu programu je sledila igra kraja zastavic. Cilj igre je bil priti v nasprotnikov tabor in upihnniti svečo. Da pa je bilo vse skupaj še težje, smo se igrali v temi. Po igri smo imeli molitev, s čimer smo tudi zaključili petkov večer.

Soboto smo začeli z jutranjo telovadbo, sledila je molitev, le tej pa zajtrk. Po zajtrku je sledil 2. program, kjer smo gledali 1. del filma *The Blind Side*. Ob tem smo se pogovarjali o sprejetosti glavnega igralca, o razmerah doma, o bogastvu, revščini, prostovoljstvu, misijonarstvu in botrstvu. Po odmoru smo si ogledali 2. del filma, ki je odprl debate na temo njegove nove družine, o povezanosti z družino, o težavah in preizkušnjah, ki se nam dogajajo v družinah. Ko smo končali pogovor, nam je župnik pokazal in predstavil mašne knjige. Spoznali smo, kaj vse vsebujejo knjige kot so misal, lekcinar in

knjiga s prošnjami. Naučili smo se tudi, kako se te knjige pripravijo za mašo. Po kosilu smo čas namenili športu. Igrali smo nogomet, košarko, nekateri so tudi plezali. Ko smo se naigrali, smo si pogledali še 3. del filma, ki je govoril o uspehu, o odločitvah, ki jih moraš sprejeti sam. Po filmu smo imeli pripravo na sv. mašo, sv. mašo in večerjo. Po večerji je sledila igra PRO ET CONTRA, kjer smo razpravljali o trditvah v Sv. Pismu. Temu je ponovno sledila igra kraja zastavic. Ministranti so bili nad to igro tako navdušeni, da smo se igrali kar 2 uri. Ker je igra sestavljena tako, da se veliko teče, so bili ministranti zelo utrujeni, zato so se po molitvi hitro odpravili na zaslužen počitek.

V nedeljo po jutranji molitvi in zajtrku smo se skupaj pripravili na sv. mašo, ki je bila res lepa. Zvoki kitare in ministrantski glasovi so odmevali še dolgo po sv. Maši, po kateri smo ponovili stvari, ki smo se jih naučili, izpolnili anketo in obljubili redno prisotnost pri sveti maši ter na ministrantskih vajah. Po programu je sledilo pospravljanje sob, temu kosilo in po kosilu še zadnja tekma v nogometu. Vikend smo zaključili s prihodom v Ljubljano okoli 14. ure. Vikend je bil pester, zanimiv in zabaven ter več kot potreben, saj lahko le tako še naprej duhovno in osebno rastemo.

Andrej Zadravec

P.s.: Ministrantski vikend je potekal od 14- do 16. oktobra 2011.

USKOVNICA 2011: »JAZ SEM DOBRI PASTIR!«

Konec meseca oktobra, ko se nam počasi pričnejo bližati tako imenovane »krompirjeve« počitnice, si mladina na Kodeljevem mrzlično mane roke. Prihaja namreč čas za Uskovnico, ki je vedno zelo družabna in duhovna, predvsem pa zelo obiskana. Tako nas je tudi letos med 28 in 30. oktobrom, kar 26 mladih odšlo v salezijansko koč v osrčje poključskih gozdov.

Kot vsako leto, smo tudi letos imeli geslo vikenda, ki se je glasilo »Jaz sem dobri pastir!«. Na to temo smo rekli nekaj besed v soboto dopoldne. Spraševali smo se predvsem po tem kakšni pastirji smo pravzaprav mi sami ter kakšno zatočišče je cerkev. Dotaknili pa smo se tudi lika pastirja – Jezusa, ki nas vedno išče in je naš najboljši pastir. Duhovno smo se izdatno podkrepili še v sobotnem večeru, ko smo imeli adoracijo v kapeli salezijanske koč. Prav tako pa pri

duhovni komponenti vikenda ne smemo izpustiti dveh svetih maš, ki smo jih imeli. Vse zahvale pa veljajo tudi salezijancu Rudiju Tislu, ki si je vzel čas in šel z nami na Uskovnico, da smo lahko obhajali svete maše. Že uvodoma sem omenil, da imam Uskovnica za mlade dve izraziti komponenti – duhovno in družabno. Tudi slednjega je bilo veliko. Naj omenim samo nekaj družabnih utrinkov, ki so bili najbolj izraziti. Kdor je že bil na Uskovnici za mlade, ve da brez nogometa na jasi pred koč ne gre. Tudi letos je bil nogomet izjemno doživetje, saj niso manjkali »gozjarji« in kravji iztrebki, ki so nekako zaščitni znak tega nogometa. Letos je igrišče dobilo celo nove gole, česar smo se mladi zelo razveselili. Družabno dogajanje se je zvečer iz igrišča pred jaso, preneslo ob peč v glavnem prostoru, kjer smo kartali, igrali družabne igre, peli in se smejali.

Samo dejstvo, da smo na vikendu preživeli nekako 48 ur, ni moglo prepričati občutka v naših srcih, da je vikend trajal nekoliko manj,

kljub temu, da smo v tistih dneh kazalec premaknili za uro nazaj in s tem pridobili še eno uro Uskovnice. Bo že držalo, da dobre stvari hitro minejo. Vendar nas tolaži dejstvo, da se drugo leto ob istem času, zopet srečamo na istem kraju – kodeljevska mladina, salezijanski duhovnik in Bog.

Rok Rojko

ALENKA REBULA: IŠČIMO IZHOD

Ko se ljudje znajdemo v stiski, se je sramujemo in pred okoljem skrivamo svoje občutke. V kriznih obdobjih se mnogokrat znajdemo v težkih eksistencialnih stanjih, ko se dojemamo kot neuspešne. Če si dovolimo svoje občutke in začnemo govoriti o njih, tako poskrbimo za svoje duševno zdravje.

Družinski odbor v župniji Kodeljevo je v sredo 12. oktobra 2011 na duhovno kulturnem večeru gostil pesnico, pisateljico in psihologinjo Alenko Rebula s Tržaškega. Predavanje z naslovom »Povezanost in čistost srca v času socialne stiske« je odgovarjalo na izzive gospodarske, etične in bivanjske krize, ki jo živimo v tem obdobju. Pomembno sporočilo predavanja je bilo, da nas nič ne odvezuje odgovornosti, da se vsak posameznik sam sooči s svojo stisko in jo začne razreševati, namesto da se zapira v osamo in goji jezo in sovražnost do sveta okoli

sebe. Jeza je koristno čustvo, ko je stvar trenutka, ko pa postane temelj našega pogleda na svet, nas bo razjedla od znotraj. V vsakem svojem čustvenem stanju se vprašajmo, kam nas vodi. Obup in žalost nam jemljejo vitalnost, ko ne damo nič več ne sebi ne drugim. Naučiti se moramo poskrbeti zase. Aktivno iščimo izhode in v sebi obudimo upanje. To bomo najpolneje počeli v dialogu z drugimi.

Mirjam Furlan Lapanje

DOMOVINO BRANIŠ S SRCEM

V novembru nas je v sklopu mesečnih dogajanj ob sredah obiskal tudi vikar v slovenski vojski gospod Jože Plut. Po krajšem uvodu, ki sta ga z glasbenim vložkom popestrili Alenka (Javornik – klavir) in Lana (Rebrec – violina) je »predaval« na temo domovine. Predavanje je popestril s filmom o njegovem delu v uniformi. Če smo do zdaj že slišali za delo vikarjev (Vojaški vikar je cerkveni (in včasih vojaški) naziv, s katerim se poimenuje vodilnega vojaškega duhovnika. Vojaški vikar torej vodi vojaške kaplane in je odgovoren za duhovno oskrbo v vojski neke države) pa smo lahko tokrat iz prve roke izvedeli nekaj več o tem. In še marsikaj... Pravzaprav lahko napišem, da – če sem do zdaj vedel, da moram biti ponosen na svojo domovino potem mi je na tem predavanju postalo tudi veliko

bolj jasno zakaj sem lahko ponosen nanjo. Pripovedoval je zanimive dogodivščine iz srečanj z vikarji sveta... Najbolj pa nas je prepričal z argumenti, da je Amerika klub njeni velikosti, moči in mogočnosti v primerjavi s Slovenijo in zgodovinskimi dejstvi še kako majhna.

Po »predavanju« je ob manjši pogostitvi sledila splošna debata... Bilo je poučno, minilo je (pre)hitro in želimo si še več tovrstnih večerov v naši dvorani.

Miran Rebrec

LUKA DEBEVEC MAYER - KO GLAS POSTANE ORODJE BOŽJE LJUBEZNI

Kodeljevo, vajeno vsega dobrega, ko gre za glasbo, je na Miklavža 2011 zadrževalo dih in z odprtimi usti stremelo v glasbeni čudež Božje ljubezni. Česa takega še nismo doživeli.

Luka Debevec Mayer je svetovnim glasbenim sladokuscem znan kot eden najboljših pevcev na svetu. Pri nas je malo znan, še štirinajst dni pred kodeljevskim koncertom tudi sam zanj nisem vedel. Zato najprej izrekam zahvalo in hvaležnost Poloni Tihelj, Alenki Javornik in gospodu župniku, da so omogočili njegov koncert na Kodeljevem.

Luka Debevec Mayer je na Kodeljevem zapel 17 pesmi. Ob teh sedemnajstih pesmih, koncert je trajal malo manj kot uro in pol, se je čas ustavil, saj smo po mojem mnenju začutili nekakšen predokus nebes. Mojster Debevec je pel čisto glasbo - glasbo, ki je kot Božji dotik, kjer je vse podrejeno služenju Njemu. Pevac se je povsem predal za orodje Božje ljubezni, ki se je razlivala vse naokoli...

Luka Debevca Mayerja odlikuje izjemna pevska tehnika, fantastično obvladovanje zvoka in zvena njegovih glasilk in celotnega

njegovega telesa, predvsem pa izjemen občutek za sporočilo, ki ga s seboj nosi pesem. Pesem v njegovi izvedbi postane sporočilo, duhovna hrana in se razgali v svojem duhovnem bistvu. Kako smo lahko kot Slovenci ponosni in veseli! Slavni pevec je pokazal, da imajo naše pesmi izjemno duhovno sporočilo, ki se ga žal mnogokrat ne zavedamo. Naši Večerni zvon (Fran Ferjančič), Večerja zadnja je minila (Josip Levičnik)... po duhovnem ognju, ki ga imajo v sebi, prav nič ne zaostajajo za svetovno znanimi Mozartovo Ave Verum Corpus ali Schubertovo in Saint-Säensovo Ave Mario.

Pri tako čudoviti glasbeni in duhovni celoti, kot jo posreduje Luka Debevec Mayer nima smisla izgubljati preveč besed in časa z analizami posamičnih vidikov glasbene izraznosti ali pevske tehnike. Vseeno naj izpostavim njegov neverjeten občutek in zmožnost za tiho petje, skorajda do šepeta, ki ohrani čistost, jasnost, naboj in prodornost. Kdor je kdaj pel, ve, da so to za pevca skorajda nemogoče zahteve. Zanj pač ne. Tudi vse ostalo, kar odlikuje vrhunskega pevca, on obvlada do potankosti. Še posebej izstopa dih, ki je tako neopazen in naravno vpet v celoto pesmi, da ima človek občutek, kot da pevec diha samo takrat, ko je to primerno zaradi pesmi in ne zaradi njegove življenjske potrebe.

V Luki Debevcu Mayerju je Bog združil izjemen pevski talent in neizmeren duhovno glasbeni občutek, pevec pa je s trdim delom temu dodal še do najmanjše potankosti izpopolnjeno pevsko tehniko. Luka Debevec Mayer je otrok Božje ljubezni še zaradi nečesa. Povojna oblast se je spomladi in poleti 1945 odločila, da nikoli ne bi smel živeti. Njegov oče je bil namreč ujetnik v taborišču smrti na Teharjah. Vendar se oče s smrtjo kot taboriščnik ni sprijaznil, ampak je tvegala hitro smrt ubežnika in kot eden redkih, gotovo tudi z Božjo pomočjo od tam srečno pobegnil. Zanj in za njegovo družino v Sloveniji ni bilo prostora. Dom in družino si je lahko ustvaril v daljni Argentini, kjer je bil rojen in je v duhovnega velikana dozorel tudi njegov sin Luka.

Luka Debevec Mayer si je za pomoč ob nastopih v Sloveniji izbral izjemnega mladega organista Roka Juhanta, ki s svojim igranjem čudovito sooblikuje duhovno glasbeno celoto.

Luki Debevcu Mayerju in njegovi družini ter Roku Juhantu in njegovi družini želim zdravja in duhovnih moči, da bodo lahko še dolgo nadaljevali svoje plemenito poslanstvo, vsem nam pa, da bi tudi iz te izkušnje črpali moči za naše življenje in delovanje.

Aleš Primc

MIKLAVŽEV ADVENTNI KONCERT

V torek, 6. decembra smo lahko v naši cerkvi prisluhnili mednarodno priznanemu baritonistu iz Argentine. S svojim nastopom nas je razveselil Luka Debevec – Mayer

Rojen je bil v mestu Buenos Aires v Argentini slovenskim staršem. Študiral je filozofijo na Argentinski Katoliški Univerzi in solo petje na Umetniški Akademiji Teatra Colón. Na več tekmovanjih v Argentini in Italiji je bil nagrajen, bil je prejemnik štipendije »masterclass« s slovitimi učitelji: v Parizu z Regin Crespin in Denise Dupleix v Salzburgu z Marjano Lipovšek in Alfredom Burgstallerjem. V Argentini so ga vodili: Victor Srugo (vokalna tehnika) ter Guillermo Opitz (komorni in oratorijski repertoar). Izpopolnjuje se pri Mariji Peteln Kallay.

Ob odprtju sezone Teatra Colón 2004 je pel v Mozartovi Čarobni piščali, s katero je požel izredno uspešne kritike. V tem slovitnem Teatru redno sodeluje, pel je že v operah: L' Elisir d' amore (Donizetti), La Condensation de Faust (Berlioz), Rigoletto (Verdi), Idomeneo (Mozart), Der Koenig Kandaules (Zemlinsky), Don Quichotte (Massenet), Don Giovanni (Mozart) in še bi lahko naštevali. Je član opernega ansambla JUVENTUS LYRICA v Buenos Airesu; z njim je nastopal v operah Don Giovanni, Čarobna piščal (Papageno in Sprecher), Orfej in Evridika, L' Enfant et les Sortileges, Amahl and the Night Visitors in Hoffmannove pripovedke.

Argentinsko združenje glasbenih kritikov mu je podelilo nagrado za najboljšega pevca Argentine v sezonah 2004 ter 2009.

Pogosto nastopa s samospevnimi

recitali. Njegov repertoar obsega cikle Schuberta, Mahlerja, Faureja, Ibarta in Duparca. Kot oratorijski solist je pel Bachove kantate, Mašo v h – mol – u in Matejev Pasijon, Mozartov Requiem, Haydnovo Stvarjenje in Stabat Mater, Beethovno Missa Solemnis, Mendelsshonovega Elija, Rossinijev Stabat Mater in Verdijev Requiem.

Nastopil je kot solist z vodilnimi simfoničnimi in komornimi orkestri in zbori v Argentini, s Slovenskimi filharmoniki, s Slovenskim komornim orkestrom, s Slovaško filharmonijo in zborom ter s Slovenskim komornim zborom. Kot solist daje sakralnim pesmim poseben poudarek, zato pogosto

uvršča med svoje nastope tudi takšne v cerkvah, kjer tovrstna glasba pride najbolj do izraza; obiskal je že več kot 200 cerkva v Sloveniji in zamejstvu.

Njegova pestra in zahtevna glasbena pot ga je neštetokrat pripeljala do domovine svojih staršev. Prvič je prišel v Slovenijo leta 1991 z akademskim pevskim zborom Gallus, pravim ambasadorjem slovenske kulture v Argentini. In od leta 1993, v različnih zasedbah in tudi kot vodja vokalnih skupin, pripravlja turnee po Sloveniji in zamejstvu.

Andrej Žohar

NAŠ PEVSKI ZBORČEK

Veliko župljanov nas vidi le med nekaterimi nedeljskimi mašami, ko jih lepšamo s svojim petjem. Ampak mi se srečujemo vsak torek popoldan med 3. In 4. Uro. Na vajah za začetek zmolimo, se upojemo in začnemo s pesmimi. Včasih samo prepevamo že znane pesmi, spet drugič se učimo novih. V zboru smo pevke že iz prejšnjih let, letos pa smo dobili še pet novih pevk: Špelo, ki je že lansko leto želela prepevati z nami, pa ni mogla, Klaro, ki se je izkazala za odlično pevko in še tri pevke iz prvega razreda: Evo Lucijo, Nives in Erno. Na pevski vajah pa se včasih tudi igramo.

Kdaj pa kdaj je za pevke, ki smo pele že prejšnje leto morda malce dolgočasno saj ponavljamo že znane pesmi. Zato pa vsake toliko časa ustvarjamo tudi kaj drugega, n.pr. pečemo piškote... Za nagrado za prizadevno petje pa nam Nada na koncu razdeli še bonbone. Skratka – na pevskih vajah se imamo SUPER!!!

Nada Marinko

MLADINSKI PEVCI NA KODELJEVEM

Mladinski pevski zbor ima na Kodeljevem že kar lepo tradicijo. Mladi pevci – starostno zaobjemajo obdobja vse od osnovne šole pa tja do pridnih študentov – se srečujejo na vajah enkrat tedensko, ob nedeljah, po potrebi pa še na

kakšnih krajših korepeticijskih vajah ob torkih. Trenutno je v sestavu 20 pevk in pevcev. Programsko se usmerjamo bolj v ritmično duhovno glasbo (in tu nas z ustvarjalnimi skladbami izdatno zalaga naš Gregor Černe), čeprav se lotevamo najrazličnejših skladb in zorimo tudi v a capella izvajanju. Pred kratkim smo sodelovali pri srečanju mladinskih pevskih zborov na Rakovniku, od koder smo prinesli veliko novega repertoarja in bogato izkušnjo skupnega petja približno 250 grl. Trudimo se za kakovostne izvedbe, saj skladb ne želimo samo prepeti, ampak jih tudi vsebinsko interpretirati. Brez dvoma je zbor že zelo napredoval tudi po vokalno-tehnični plati, saj navsezadnje skupaj ustvarjamo in se razvijamo že dobri dve leti. Pred nami so še zadnje priprave na božičnico, ko bomo izbrane pesmi predstavili pred polnočno mašo, v januarju 2012 pa imamo že v načrtu 2 sodelovanji pri maši.

Nuška Drašček Rojko

SALEZIJANSKA ŠPORTNA LIGA

Že tretje leto zapored mladi sodelujemo v Salezijanski športni ligi. V lanski sezoni smo za starejše nogometaše kupili drese, letos pa smo to storili še za mlajše nogometaše in odbojkarice.

Letošnjo sezono gre vsem ekipam izjemno dobro, saj so starejši nogometaši in odbojkarice trenutno na prvem mestu v svojih skupinah, mlajši nogometaši pa na tretjem mestu. Veseli smo, da sta se nam s svojim znanjem in sposobnostmi pridružila Sabina in Luka Podobnik.

V Salezijanski športni ligi sedaj sledi zimski premor, drugi del sezone pa se bo začel meseca februarja.

Starejši nogometaši se bodo 21. januarja udeležili tudi Don Boskovega turnirja, ki se bo odvijal na Škofijski gimnaziji v Ljubljani. Vljudno vabljeni vsi, ki bi radi navijali za naše nogometaše.

Tomaž Rojko

LESTVICE:

FUTSAL – starejši			
EKIPA	ODIGRANE TEKME	ZMAGA	TOČKE
SMC Kodeljevo	4	3	10
Ljubljana - Fužine	5	2	6
Ljubljana – sv. Peter	5	2	6
Litija 2	4	1	4

FUTSAL – mlajši			
EKIPA	ODIGRANE TEKME	ZMAGA	TOČKE
SMC Celje	5	5	15
Ig	5	4	12
SMC Kodeljevo	5	3	9
Skala	5	2	6
Sveti Peter	5	1	3
SMC Rakovnik	5	0	0

ODBOJKA – dekleta			
EKIPA	TOČKE	DOBLJENI SETI	IZGUBLJENI SETI
SMC Kodeljevo	11	10	2
SMC Sevnica	10	9	3
Rakovnik 1	7	7	5
Rudnik	4	5	5
Rakovnik 2	2	3	9
Preska	-2	2	10

